Ч. 84. Пятниця 26 (13) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Пастирске посланіє.

Сими днями появило ся пастирске посланіє руских епископів Впреосьв. Андрея Шептицкого, Константина Чеховича і Григория Хомишина. То посланіє звучить:

Вірним своїх епархій мир о Господі і Наше Архієрейске Благословленіє.

В незвичайно важну для нашого народа пору відзиваємо ся до Вас тим спільним пастирским посланієм. Новий виборчий закон покликує кождого повнолітного до уділу в виборі посла до парляменту. Се новонабуте право накладає на кождого горожанина і обовязок, о котрім нашою повинностию вірних поучити. А робимо се із любови для вас, з любови для нашої дорогої вітчини. Бо ми пересьвідчені, що наука Христова, котру все голосимо, з котрою і днесь до Вас приходимо, єсть найбільшим і цінніїшим народним добром.

В тій науці не лишень для одиниць добро і сила але і для народу, „блажени людіє иже Господь Богъ ихъ. Пс. 143, 15.

Щасливий нарід, котрий цілий придержує ся Божого закона, щасливий нарід, у котрого християньска віра основою горожаньского житя. Ми знаємо, що і наш милий нарід скріпить ся, здобуде собі ліпшу будучність, коли все буде кріпко держати ся сьв. католицкої віри.

Ми знаємо, що було би правдивим нещастєм для народа, як би хотів прав своїх горожаньских уживати не після Божого закона і Христової науки. Длятого мусимо Вас, дорогі Братя, перестеречи перед небезпеченьствами, на які Ви нераз наражені.

Настали такі часи, що віра в людских серцях ослабла, а многі цілком від неї відступили, відпали від Ісуса Христа: множать ся безбожні книжки, книжочки і часописи не без великого згіршеня для вірних.

Не одні засліплені або збаламучені повторяють безбожну науку, що в політиці гріхів нема, що все вільно в горожаньскім житю, що житє публичне, політика може обійти ся без Бога, без Христа Спасителя.

Перед такими бесідами перестерігаємо вас усильно, бо то бесіди ложні і богохульні.

Христос Божий Син і правдивий Бог, що народив ся з Прч. Дівиці Марії і вмер на хресті для нашого спасеня, лишив нам Свою Божу науку, щоби ціле наше житє просьвітити, щоби нас научити, як і що в кождім положеню маємо робити.

Не було, нема і не буде людскої науки, ані людскої ради, котра би могла заступати Божу науку, як не було, нема і не буде чоловіка, котрий би так добре знав як Ісус Христос Божий Син чого нам потреба.

Єго сьвята наука є непомильною, в блуд не може впровадити, бо за нею стоїть повага обявляючого Бога, що і сам помилити ся не може і нас в блуд не може впровадити.

Христос о собі сказав: „Азъ есмь свѣтъ міру: ходяй по мнѣ не иматъ ходити во тмѣ, но иматъ свѣтъ животный", Йоан. 8, 12. Хто держить ся Христової науки, той певно не заблудить, бо має сьвітло, котре до житя веде.

І кождий з вас се знає. Нема між вами таких, котрі сумнівали би ся в правдивість, сьвятість науки віри. Кождий знає, що Божа наука потверджена всіма чудесами Христа Спасителя, потверджена сьв. Духом, дана нам з неба. Голошена через Апостолів, визнавана через мучеників, цілий сьвіт впровадила в нове житє.

Она усунула густу мраку невіжества і дикости, в яких лежав поганьский сьвіт перед Христом.

Она знесла неволю, звязала дику власть римских імператорів, осьвятила родину, злагодила обичаї, принесла поступ і просьвіту.

Се все маємо в історії. Сьвідчать о тім тисячі і тисячі людий учених і сьвятих.

Але і кождий з вас може на собі самім досьвідчити Божої сили, котрою та сьвята на-

---

4)

Під Седаном.

Епізод з німецко-французскої війни.

(Дальше).

Вайс дивив ся розіскрений на Ваврика і повтаряв:

— О, коби то і я мав очи!

Саме стовкли ся єму очиці і се доводило єго до розпуки. Мав ще вправді пенсиєтку, але не міг її осадити кріпко на носі через піт, який заливав єму лице. Нетерпеливив ся притім, стріляв часто навманя, руки єму тремтіли. Зростаюче розворушенє зовсім взяло верх над звичайною у него рівновагою духа.

— Алеж не горячіть ся! — говорив до него Ваврик. — Се на ніщо не здать ся... Заждіть-но! Беріть на око онтого грубаса без чака, на розі, коло склепу... А що? Знаменито! Ви продіравили єму животик... Дивіть, як трірпочесь в крови...

Вайс, блідий трохи, виглянув... Єму зробило ся недобре, бо сказав до Вайса:

— Добий єго, прошу!

— Ані гадаю. Марнувати кулю? О, я не з таких! Волю потрудити на другий сьвіт иншого, здоровшого...

Баварці мабуть замітили той убийчий огонь з вікон піддаша. Ледви котрий з вояків висунув ся о крок наперед, вже лежав повалений. Прикликали сьвіжий відділ, дали приказ сверлувати кришу кулями. Від тої хвилі годі вже було удержати ся на піді. Дахівки діравлено як аркуші тонкого паперу. Олово діставало ся до середини зі всіх боків нараз, бренячи як пчоли. Смерть що хвиля заглядала в очи.

— Треба зійти на долину — сказав капітан. Подержимо ся ще на поверсі.

Однак в тій самій хвили, коли наблизив ся до сходів, куля поцілила єго в пахвину і звалила.

— А, чорти! За пізно... — зойкнув лише капітан.

Вайс і Ваврик при помочи остального вояка уперли ся знести єго на долину, хотяй він кричав, щоб не тратили часу, заходячись коло єго особи. Єго рахунок вже готов, а щодо останку того марного житя, так само добре можна виплювати єго на горі, як і на долині. Всеж таки, коли зложили єго на софці на першім поверсі, рад був дальше кермувати обороною.

— Стріляти мені в купу, не бавитись в поєдинку! Доки огонь не роздроблений, Німці занадто обережні, щоб виставляти ся...

Облога справді продовжала ся, тягнулась в безконечність. Вже з двайцять разів здавалось, що дім унесе напираюча на него буря зелїза, але по кождім приступі виринав він знову з поміж диму, посіканий, подобзаний, а порскаючий кулями з кождої щелини. Напасники, роз'ярені і доведені до скажености тим, що тільки часу та людий мусїли тратити над одним нужденним домом, верещали як бішені, але стріляли лише здалека, не сьміючи кинутись навманя, щоб виломити двері та вікна на долині.

— Стережіть ся! Валить ся вікно! — крикнув капраль.

Наглий приплив куль зирвав з завісів віконницю. Вайс скочив швидко і присунув шафу до вікна. Причаївши ся за нею, міг Ваврик дальше збиткуватись. А була вже тепер і причина. Один з вояків таряв ся коло єго ніг з розбитою щокою і тратив богато крови. Другий дістав в гортанку, заточив ся під стіну ржав страшно, здригаючись на цілім тілі. Всіх їх, вояків і цивілів, лишилось вже тілько вісьмох, крім капітана, котрий з великого ослабленя вкінци занеміг і опертий о край софи, лише руками видавав прикази. Так само як піддаше, три комнати першого поверха показали ся вкінци не можливими до удержаня: матераци, подерті в шматки, не здержували би вже куль, тинк кусними спадав зі стін і стелі, меблі були поторощені, дошки шафи, закриваючої Ваврика, лупались немов під ударами сокири. Найгірше лихо було в тім, що вже вичерпувались набої.

— Велика шкода! — воркотів Ваврик. — А йшло так знаменито!

В голові Вайса блиснула нараз думка.

— Га! Заждіть!...

Пригадав собі, що на піді лежить мертвий вояк. Скочив на гору, щоби перетрясти трупа і забрати з него ладівницю, яку певно мав на собі. Велика частина даху була вже завалила ся. Вайс побачив над собою синє небо і смугу веселого сьвітла. Здивувало се єго в першій хвили. Щоби не виставляти ся на кулі, припов до убитого навколішках. Коли патронташ найшов ся в єго руці і Вайс занітив, що

ука знана і тим способом пересьвідчити ся, пізнати, що то не є людска наука а Божа.

Кождий християнин з власного досьвіду знає, що коли лишень старає ся жити після віри, стає ся ліпшим і щасливішим. А кілько разів віддаляє ся бодай троха від науки Ісуса Христа, завсігди упадає в гріхи, стає ся невдоволеним, несупокійним, стає ся гіршим.

Ви се знаєте, ви сего щодня досьвідчаєте, ви часто видите, як пр. по містах люди під впливом науки Христової зміняють ся на ліпших, поправляють своє житє, покидають беззаконня а до Бога навертають.

Тому не потреба нам і доказувати, що сьв. наука Ісуса Христа, котру вам голошено, є дійстно Богом обявленою непохитною правдою.

Часом однак деякі християни не розуміють досить ясно, як маємо тої сьв. науки в цілім житю держати ся, як у всіх справах нашого житя ми все повинні бути християнами.

Суть люди, котрі думають, що вистарчає науки держати ся в неділю і сьвята, а вільно єї опускати в хаті, при роботі, на ярмарку, в місті.

Так, дорогі братя, не є! Християнин у цілім житю єсть християнином, і все повинен жити як християнин. Яким же християнином єсть пр. чоловік, що піде на Службу Божу в неділю яко християнин, а в хаті клене як поганин, як турок, торгує як нехрист.

Коли ти, брате, християнином, будьже ним і в родиннім житю і в праци і на ярмарку; всюда жий як християнин. Всюда неси в серци Божу благодать, всюда памятай о Божім законі.

Суть люди, котрі видають ся побожними, суть може і до церкви привязані і люблять відправу, церковний спів, а не заховують Христового приказу, не слухають церковної власти, не повинують ся тим, до котрих Христос сказав: „Слушаяй васъ мене слушаетъ...“ Не шанують своїх душпастирів, пароха, епископа, або що найгірше найвисшого душпастиря цілого християньского сьвіта, римского Папу. Против своїх душпастирів ворогують — бунтують людий — відводять їх від послуху для церковної власти.

Якимиж они християнами? Суть християнами при відправі; а не християнами поза церквою; ходять до церкви, котру поклали люди, а не слухають тої церкви, котру Христос установив.

Принимають з Христової науки то, що їм подобає ся, а відкидають то, що собі не улюбили. Ба, щоби то так можна! але то не можна. Як слухати Ісуса Христа, то у всім слухати.

То треба і в тім слухати, що Христос сказав: „Повинуйтеся наставникамъ вашимъ“. А наставниками то кождий знає, власть сьвітска та церковна.

А власть церковна то парох, а над парохом епископ, а над епископом Папа римский. Хиба би наказували гріх, то їх слухати не можна, так як і сьвітскої власти не годить ся слухати, як би наказувала не по справедливости і не після Божого закона.

(Дальше буде).

було в нім ще з трийцять набоїв, скочив назад урадований, начеб відкрив не знати який скарб.

Однак на долині, коли з Вавриком ділили ся добичею, роздав ся крик і вояк за ними упав навзнак. Зістало ся їх лише сімох. Та в тужж мить було вже їх лише шістьох: куля різнула капраля в ліве око і висадила єму мозок.

Від тої хвилі Вайс з нічого вже не здавав собі справи. Він і прочих пять стріляли як божевільні, не числючись з засобом муниції, вичерпуючи ладунки і ані думаючи про се, що прийде їм піддати ся. В трех комнатках підлога була завалена відломками обстави. Тіла убитих загороджували двері, оден з ранених в куті видавав страшні, протяжні зойки. Кров приклеювала ся всюди до підошвів. Єї струя текла по степенях сходів. Воздух душив: був згущений, розпалений порохом, насичений їдким, смердячим сопухом, темний як в ночи, а на тім хаотичнім тлі проблискували червоні подихи вистрілів.

— До біса! — крикнув Вайс — забирають ся до гармат!

Не милив ся. Стративши надію покінчити коли-небудь з тою жінкою бішених людий, з котрою було тілько мозоли, Баварці саме уставляли картачівницю на розі церковної площі. Може тепер вкінци перейдуть, коли дім розвалять і зрівнають з землею при помочи гарматних куль. Честь, яку тим способом роблено обляженим, вид сеї артилєриї, звернено против них, довершили скаженого розрадування жмінки оборонців дому. Почали глузувати й кепкувати, повні гордости й погорди. О, що за нікчемні боягузи з тою їх гарматою! А Ваврик, заедно наводільїших, слідив тепер як найуважнійше рухи артилєристів, міряючи у вибраного і кладучи одиного за кождим потягненєм язичка. Годі було поки-що обслужити гармату; минуло пять або шість мінут, заки дали перший вистріл. Взяли за високо і куля зірвала лише кусень даху.

Однак розвязка наближала ся. Надармо перетрясано трупи: не було вже ані одного набою. Знесилені, непритомні, всі шість напотемки шукали довкола себе, чим кинути-б крізь вікно і придавити товплячого ся ворога. Один з них, зісунувшись очевидячки з глуздів, вихилив ся назверх, викривляючись дико та грозячи кулаками: упав прошитий градом куль. Лишилось тілько пятьох. Що діяти? Зійти на долину і втечи крізь город та сіножати? Нараз роздав ся страшенний тріск і галас, розбурхана филя перла до сходів. Се були Баварці. Обійшовши вкінци дім довкола, вивалили задні двері і вдерли ся до розваленої малої кріпости...

Вивязала ся в трех комнатках скажена борба, серед групів і потрощених меблів. Одному з вояків пробили груди баґнетом, двох инших взяли до неволі. Видавши останній віддих, капітан лежав вже витягнений на софці, з розкритим ротом, з піднесеною як до приказу рукою.

Впав офіцир, кругленький бльондин, узброєний в револьвер, з очима набіглими кровію, які немов вискакували єму з голови. Змірив від стіп до голови Вайса та Ваврика, що непорушно стояли коло шафи: один був в своїм плащику, другий в блюзці із синього полотна... Прискочив, верещучи по французки:

— А ви тут нащо? Що тут робите? Якиий чорт вас сюди вкрутив, вас, цивілів?

Побачив їх закопчені лиця і не питав дальше, засипавши їх лайкою, по німецки, голосом що вказував на скаженість. Підніс револьвер, щоби скінчити з ними відразу, але вже его вояки кинули ся до них, вхопили обох і одною масою подались з ними на сходи. Попихані, підкидані, підношені, тою филею людских рук і голов, Вайс і Ваврик заточили ся разом на улицю і не оперли ся аж під противною стіною, серед найстрашеннійшого верреску та лайки, в яких тонули навіть голосні слова команди. Однак в часі двох або трех мінут, коли офіцир старав ся видобути бранців з рук роз'ярених вояків, щоби приступити над ними до формальної екзекуциї, они оба вспіли трохи отямити ся і станути на рівні ноги. Могли кинути оком навкруги.

В місті шаліла пожежа, Базель мало перемінити ся незабаром в одно велике згарище. З високих вікон церкви почипали видобувати ся огненні язики. Огонь захоплював швидко сусідні доми, ширяючись завдяки розкиненим перевеслам соломи, облитим нафтою... Поміж стінами густого диму і грубими скопами прискаючих іскор, роздавало ся вите узброєних громад, помішане з гуком і тріском западаючих ся дахів, із зойком та проклонами конаючих, перериване на глухо тупими і короткими відгомонами вистрілів. Від хмар саджі та попелу, що стелили ся по земли, робило ся хвилями так темно, що о кілька кроків не було видко нічого. То знову сині хмари куряви піднимали ся до неба, закривали сонце, наповняли воздух нестерпною, їдкою і душливою вонею пороху та людскої крови, що парувала, сказати-б, всею погаиию убийств і зьвірств.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 25-го цьвітня 1907.

— Іменованя і перенесеня. Міністерство торговлі надало контрольорови почтовому Каролеви Руденьскому в Ярославі посаду управителя почтового в Залїщиках. — Є. Е. п. Намістник переніс комісаря поліциї Никол. Ленкавского з Перемишля до Львова, Павла Найдека зі Львова до Перемишля, а секретаря повітового Алексія Романика зі Львова до Рогатина.

— Надане презенти. Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Максиміліяна Зятика, гр.-кат. пароха в Миротині, на опорожнену гр.-кат. парохію цісарского надана в Тарнаві.

— Преконізация епископа Ортиньского відбула ся в Римі дня 15 с. м. На тайнім консисторі папа іменував 28 нових архиепископів і епископів, а між ними о. Стефана Сотера Ортиньского, чина сьв. ВВ., що став — як звістно — епископом для Русинів в Америці. Номінатови надано титул „епископа з Давлії“ (chiesa titolare vescovile di Daulia) і характер апостольского пронотаря, отже буде міг висьвячувати сьвящеників та буде посередником між руским духовеньством і народом а французскими та ірляндскими епископами в Америці.

— Виклади на львівскім університеті. Подана онгоди вість про початок викладів аж дня 10 мая відносить ся лише до головного університетского будинку при ул. сьв. Николая. В инших університетских заведенях та інститутах, що мають окремі будинки, як пр. при ул. Длуґоша для хемії і фізики, також окремо для ґеоґрафії і для медицини при ул. Пекарській виклади вже розпочали ся.

— Дрібні вісти. Будову нових зелізниць електричних: з ул. сьв. Софії на площу повиставову і в ул. Зеленій до рогачки розпочато онгди.— Рада громадска міста Свиржа надала п. Ст. Вибрановскому, віцемаршалкови перемишляньської Ради повітової і властителеви більшої посілости в Ушковичах і Кимири почетне горожанство за єго заслуги около сего міста. — П. Анна Цісельска, замешкала при ул. Личаківскій ч. 97, згубила волоту обручку. — Др. Володим. Маликови вкрав невислїдженний доси злодій, отворивши двері витрихом канґурове футро вартости 200 кор. — Купець Шміля Айльфертіґ в Самборі збанкротував.

— Горіючий поїзд. З Черновець доносять: На шляху зелізниці Ясси-Пашкани викотив ся внаслідок підмитя шляху поїзд товаровий, що складав ся з двох льокомотив і 42 ваґонів з ропою нафтовою. Один котел експльодував, в наслідок чого цілий поїзд станув в полумини; 11 ваґонів зовсім знищених а 15 дуже ушкоджених. З персоналу зелізничого пять згинуло на місцу, а трех єсть тяжко ранених. Тіла убитих страшно покалічені. Рух на тій лінії зовсім перерваний.

— Бійка на вічу. З Черновець доносять, що по онгдашнім виборчім вічу прийшло до бійки на ринку між сторонниками Штравхера а Вальштайна. Ситуация була така грізна, що Вальштайн сховав ся до каварні „Габсбурґ“. Однак товпа вдерла ся до каварні і там прийшло до бійки. Згашено сьвітло і тим способом улекшено Вальштайнови утечу. Поліция увязнила при тім богато осіб.

— Дефравданти. У Відни арештовано заступника австрийских і німецких фірм в Япані, Людвика Фрідлєндера, турецкого підданого, котрий безправним способом заінкасував рахунки, а одержані гроші привластив собі, чим заподіяв тим

фірмам шкоду на 110.000 корон. — З Риму доносять, що в місцевости Фраскаті арештовано в готели на приказ австрийского консуля чоловіка, котрий подавав себе за польского князя Володимира Клогоцїньского. В мнимім князи, що разом з жінкою подорожував по Італії, пізнали Вацлава Кубля, урядника ческого банку в Празї, де він допустив ся дефравдациї на мілїон корон.

— Злочин із забобонности. Єсть у нас повірка, що коли злодїй має при собі руку мерця, то она робить его невидимим і він може тодї безпечно красти. В Нїмеччинї кажуть, що таку силу має лиш рука висїльця і то по можности не самоубийника, але якогось повішеного злочинця. В Росиї над Волгою знов вірить темний нарід в то, що лиш рука невинного має таку силу. Отже на основі сего забобону викрито недавно тому в лукояновскім повітї ватагу розбишаків, котра постановила була послугувати ся таким чудотворним средством. Розбишаки зловили якогось молодого хлопця Шапонова, затягнули до лїса і там відрубали ему праву руку аж по саме плече а відтак добили его. Вид тої звірской роботи був так страшний, що навіть двох з розбишаків не могли на то дивити ся і втекли. Зловлено цїлу ватагу, а в ній знаходив ся також рідний вуйко хлопця і якась 60-лїтна женщина.

Телеґрами.

Прага 25 цьвітня. „Prag. Ztg." доносить, що Цісар позістане ще через недїлю в Празї і того дня відбуде проїздку на ріцї Велтаві. Поворот до Відня наступить імовірно в понедїлок рано.

Відень 25 цьвітня. На основі порозуміня з румуньским правительством, устні переговори о торговельний договор з Румунією розпічнуть ся дня 10 мая, в котрім то дни румуньскі відпоручники прибудуть до Відня.

Відень 25 цьвітня. До Pol. Corr. доносять з Петербурга, що переобразоване кабінету в лїберальнім напрямі треба уважати за річ певну; настане то вже в найблизшім часї. Монархічні круги жадають запоруки, що радикальні елементи будуть держані здалека при реконструкциї кабінету. Становище Столипіна представляє ся яко скріплене.

Відень 25 цьвітня. „Neue fr. Presse" містить з Константинополя вість про небезпечну недугу султана.

Боцен 25 цьвітня. Нинї о 5 год. 58 мін. рано дало ся тут почути коротке досить сильне землетрясене.

Париж 25 цьвітня. Виконуючий комітет радикалів і социялїстичних радикалів ухвалив по бурливій дискусиї завізвати правительство, щоби слїдство против урядників за приступлене до синдикатів, застановлено аж до часу, коли парлямент ухвалить закон в сїй справі. Нинї вручить депутация президентови мінїстрів Клемансо ту ухвалу на письмі.

Берлин 25 цьвітня. До Lokal-Anzeiger-a доносять з Петербурга, що авдиенция президента Думи Ґоловина у царя тревала пів години і була цїлком приватна. Столипина при тім не було. Ґоловин предложив письменне справоздане з дїяльности Думи, котре цар вислухав з занятем і заявив, що вірить в спосібність Думи до працї і що нема бесїди о еї розвязаню. Ґоловин висказав своє вдоволене з прихильного принятя у царя.

Париж 25 цьвітня. В париских лїкарских кругах удержує ся від 24 годин вість, що султан небезпечно занедужав. З Парижа покликано до недужого дра Жїльберта, специялїста в недугах міхура і нирок. Перебуває також в Константинополи тайний радник Берінґ, котрий мав відкрити у султана рака. Стан здоровля султана має бути дуже грізний.

Берлин 25 цьвітня. Vossische Ztg. довідує ся, що в Білїмстоцї заповіджено погром жидів в часї великодних сьвят. Між жидами настав з тої причини великий переполох.

Мадрид 25 цьвітня. Правительство заперечує донесеню часописий, немов би в Картаґенї прокинула ся джума.

Твер 25 цьвітня. Суд засудив убийника ґр. Іґнатієва на 16 лїт тяжких робіт.

Господарство, промисл і торговля.

— Надзвичайний поїзд. Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: Дня 30 цьвітня с. р. буде переходити поміж Львовом а Краковом надзвичайний поїзд поспішний ч. 8 А. з возом спальним І. і ІІ. кл. і возами особовими І., ІІ. і ІІІ. кляси. Сей надзвичайний поїзд поспішний вийде зі Львова о год. 7·05 вечером, з Перемишля о 8·43, з Ярослава о 9·19, з Переворска о 9·33, з Ланьцута о 9·51, з Дембицї о 11·03 в ночи, з Тарнова о 11·39 в ночи, а приїде до Кракова о год. 1-шій в ночи. Від'їзд і приїзд поданий після часу середно-европейского. Вози сего надзвичайного поїзду поспішного перейдуть в Кракові до нового нічного поїзду поспішного ч. 8 до Відня, котрого час від'їзду і приїзду заміщений в розкладї їзди з дня 1-го мая 1907.

Курс львівский.

Дня 24-го цьвітня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку ґал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	571·—	577·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот. 4½%	100·10	100·80
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·60	98·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	97·30	98·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·—	95·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·—	48·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·40	29·10
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	—·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·80	23·80
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).